

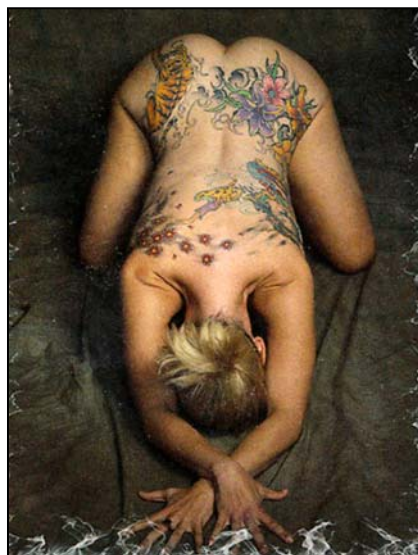
Tatuering för oskulder

eller – gör det ont?

Om mystik, sex, skönhet och gaddningsångest...

Jag kommer aldrig att bli vacker. Det är bara att inse det. Kroppen har passerat bäst före datum, har ett begränsat underhållningsvärde för det motsatta könet och på den plats där en gång en cendréfärgad hästsvans var fast förankrad, finns i bästa fall nuförtiden en rödblänk flintsvettig solsveda. Det har, kort sagt, varit för mycket pilsner, rött kött, snabba kolhydrater och tobak...

Min fascination över hur det andra könet väljer sin partner kommer aldrig att upphöra och det skulle kunna bli många tankar om det. Nu skall det här inte handla om sådant, utan jag konstaterar bara att detta mysterium utfallit på ett sätt, som fått mig att sända himmelens alla gudar många tack! Skönhet är alltså inte ett kriterium – dessbättre.

Annars kan ju vackra tatueringar både förstärka skönhet och vara hysteriskt sexiga. Vi är många gubbar som sitter och kollar på Miami Ink, LA Ink eller Vaffansomhelst Ink och konstaterar det varje vecka. Fast det vill vi helst inte prata om. Vi säger oss vara intresserade av tekniken. (Men är i själva verket avundsjuka på tatueringen – exempel till vänster) Jaja – sådana är vi. Det finns forskare som menar att män tänker på sex ungefär var sjunde sekund av sin vakna tid. Det tror inte jag! Det där med sjundedelen är nog en faktoid¹. Vi måste ju ha tid att tänka på motorcyklar och pilsner också. Var tionde sekund – max. Näja... Åter till mig:

I mitt fall skulle man alltså kunna släppa loss hela Miami Ink, LA Ink, Buzzstop 28² och varenda hipp gaddare på planeten och de skulle inte kunna åstadkomma någon som helst avgörande förändring åt skönhethållet. Det skulle i bästa fall bli en effekt liknande den man skulle åstadkomma med en toupé och en fettsugning. Ändå har jag haft lust att gadda mig i åtminstone tio, femton år. Varför? Ja, skall jag svara ärligt på den frågan, måste det nog bli ett

"har fan ingen aning"...

Kanske beror det på insikten om en förlorad ungdom? Kanske är det bara för att jag tycker det är snyggt och fräckt? Kanske har det något med sex att göra? Säkert bidrog det faktum att många bikers har dem! Ni är viktiga för mig!

Nu tänker säkert någon läsare: "Varför göra det så krångligt?" Denne någon tänker säkert rätt! Fast för min generation var det mycket sällsynt med tatueringar i ungdomens dagar och därför finns det liksom ingen vana – och att ta första steget var faktiskt en smula märkvärdigt! Faktiskt. Så ohyggligt löjligt, kan man tycka såhär i efterhand.

Nej! Den här bilden är inte sexistisk och symboliserar underkastelse. Den är visserligen sexig (tycker jag) men se henne istället för ett ögonblick som ett levande konstverk som visas upp med både stolthet och mod! OK – allt uppstår i betraktarens öga och visst är det möjligt att tänka massor av orena tankar, genus- och könsordningstankar – men försök ändå...

(Hur går det med försöken? Sådär?)

Hur mycket och hur bra, beror på dig och på tatueringen. Honor och hanner pågår att välja olika motiv, i alla fall tills de blir råproffs. Kort sagt, du hittar inte många dödsallar eller lemman på brudarna i din närhet och få av dina manliga polare har en nyckelpiga, fjärl eller delfin på foten... Där är vi inte – inte än!

[Motiven är stulna på webben – jag hoppas bli förlåten eftersom jag inte tjänar pengar eller använder dem i nedsattande sammanhang!]

¹ En faktoid är osanning som behandlas som en sanning

² Ball och mycket kompetent och ungdomlig studio i Göteborg

Vad i hela världen skall det vara för motiv?

Jag tänker mycket på dagens "unga vuxna". De känner hela tiden! Bland annat kan de känna för att gadda sig. De beställer en tid, kommer en halvtimme för tidigt och sätter sig och bläddrar i katalogerna. De finner något de gillar och låter sedan nåla in det bekymmerslöst på valfri kroppsdel³. Jag önskar att jag kunde ha varit så cool. Herrejemine som jag har funderat. Klassisk? Modern? Symbol? Visst – men för vaddå? Färg? Tribalsvart eller klassisk blåaktig tusch? Gråskala?

Jari – VRS hovgaddare och en trivsamt bekantskap!

Så gick åren, höst lades till höst och det var egentligen inte förrän katastrofen⁴ knackat på i mitt liv och jag efter ett par år ånyo orkat räta på ryggen, som behovet blev oövervinnerligt starkt. Det var då jag på allvar började rotera runt Jari på VRS Riksträffar. Det skall inte förnekas att kamraten Göran hade viss inverkan. Han brukar lyckas med att dra mig i fördärvet i alla sammanhang och återföll således till moppe två år före mig, liksom besökte gadderian vintern innan jag slutligen bänkade mig hos Jari på Tånga.

I alla fall – med nyrätad rygg och totalformaterat liv, som änkeman med ny kvinna, barn som flugit ur boet och inte en siffra i ordning i livet som det brukat vara, kunde jag i alla fall avslappnat konstatera, att fann jag inget skäl att märka in det i skinnet, kunde framtida tatueringar kvitta. Vad är det som är viktigt i livet, egentligen?

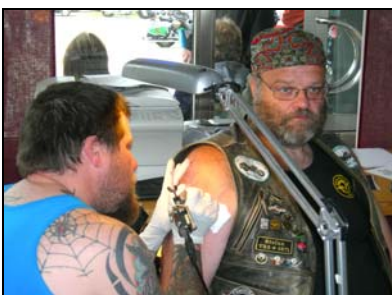
Monikas original i tusch och blyerts

Bilden blev till slut en humleranka, med fyra kottar/blommor. Valet av växt var självklart! Det är en viktig ingrediens i framställandet av öl. De fyra blommorna var för de människor som är viktigast i mitt liv; hon som dog, den nya och en för vardera avkomman. Dessbättre heter den nya kvinnan 6070 och studerar bland annat till bildlärare, så hon var snäll nog att hjälpa mig med designen mitt under brinnande träff. Jari, som i likhet med mig är duktigare på att konsumera de produkter som framställs av humle, delar också mina begränsade botaniska kunskaper. Han tog alltså tacksamt emot Monikas skiss och skred till verket med stor hantverksskicklighet.

Gör det ont?

Naturligtvis gör det ont! Så in i... Vad trodde du? Det bankas ju ner färg i ditt bleka, skälvande kött med hjälp av nålar som smäller i med växelströmsfrekvens. Det gör skitont! Det känns ungefär som getingstick. Särskilt ont gör det på de ställen där huden är tunn eller fettat sparsamt. Fast det är uthärdligt. Och skulle det under korta perioder vara nästan för mycket, kan man i alla fall bita ihop, eftersom det står en binge glada betraktare på andra sidan disken och hoppas på att man skall kvida. Dessbättre har tatueringare vidriga arbetsställningar, så de måste också vila ibland. Man får alltså hoppas på mjölksyran rinner till hos tatueringaren så man får lite paus.

I händerna på ett proffs!

Paus efter första halvlek! Konturena är klara. En cigg eller två och sedan igång med skuggningen. Den var nästan värst! Aj!

³ Enligt utsago från just Buzzstop 28

⁴ Det står om detta i min första Tanke

*Då va're klart och läkt sedan några månader!
För den här gången alltså...*

Det värsta med hela sessionen var det medeltida tortyrredskap som användes till att göra skuggningarna. Det var ett skedliknande nålhuvud med ett flertal läskiga nålar, med vilket Jari med stor skicklighet skapade skuggor och djup i tatueringen. Dessbättre tog det inte så hemskans med tid, men kul var det inte. Fast egentligen...

Egentligen var det precis kul det var. Att äntligen ha kommit till skott och att få se det färdiga resultatet och att vara helnöjd. En sisådär nittio minuter tog det hela och då rastade vi en stund också.

Läkningen var "peanuts"! Lite Gladpack och sedan ett par dagar med noggrann tvätt och insmörjning med Helosan-salva.

Mer rutinerade gubbar och gummor kanske ler lite åt mina något oskyldiga och amatörmässiga anmärkningar, liksom all tvekan. Sånär i efterhand kan jag själv le åt det, men du kommer kanske själv ihåg din första? Det kommer jag alltid att göra. Det kommer nämligen att bli fler och mer vad det lider.

Tatueringar smittar nämligen - och då snackar jag inte om gulsot, utan om att man bara vill mer och om igen när man blivit av med "oskulden". Tatueringar kanske handlar om sex i alla fall?

Så... Vad skall det vara för motiv?

Nästa motiv? Hur skall jag veta det nu? Jag vet bara att jag är smittad. Det ger sig nog! Hakuna Matata, typ. Boken om mitt liv är förhoppningsvis inte färdigskriven och det finns ju hur mycket fräckt som helst att kolla in och bli inspirerad av för den som är intresserad och orkar titta efter lite.

De farhågor och bekymmer jag hade inför att "den kommer att sitta där för alltid" har bytts till ett "jag skulle nog ha gjort den lite större". Gaddningen har väckt vissa reaktioner, som jag kallt räknade med i ogaddade kretsar: "Att du vågade"... "Jag har tänkt så länge"... "Gubben/gumman vill inte att jag skall"... Någon ironisk kommentar från svärtattbajsfolk⁵ kom väl också. Fast det är bara att vara taskig tillbaka, så brukar de få sådant baktryck i fisingen att kalsongerna nästan åker med in.

*Oldoftande,
tjock farbror
svettas på
Gränsö
sommaren
2008*

God Jul!

*Minns du hur varmt och
skönt det kan vara? Snart
är det sommar igen!*

Det var alltså ungefär samma reaktioner och kommentarer, som när jag köpte hoj igen efter trettio år. Det kan göra mig lite deppig!

Runt om i Sveriges land jagar folk lyckan, oftast genom att byta kök vart tredje år eller genom att verkställa något annat yttre, gärna dyrt attribut. I hemlighet när de drömmar, som de knuffar undan, eftersom drömmarna inte är kloka och rationella eller kanske till och med för att de är så socialt ängsliga, att de oroar sig för vad folk skall tycka.

Och så är det så enkelt: Bruden, bågen och bärsen! En gaddning, polarna och sommarkvällen! Livet är faktiskt lika enkelt som det syntes vara när du var femton. Kanske är det till och med enklare, eftersom morsan inte bestämmer över dig längre och du är stor nog att få gå på bolaget. Frihet, kärlek och vänskap är det som du kommer att minnas, när det en gång är dags att upprätta saldot. Karriären som mellanchef, plåtslagare eller adjunkt kommer att spela en obefintlig roll i det.

Så vad väntar du på om du vill? Gadda på! Det är bara att bestämma sig.

Stefan #3871 - i vidrig december 2008

⁵ Avser här den personlighetstyp som Freud karakteriserar som anal personlighet.